

25.12.2022, Telecí, Boží hod vánoční

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

INTROIT Mnozí říkají: „Kdo nám dá užít dobrých věcí?“ Avšak nad námi ať vzejde jas tvé tváře, Hospodine! Mému srdci dáváš větší radost, než mívají oni z hojných žní a vinobraní. Pokojně uléhám, pokojně spím, neboť ty sám, Hospodine, v bezpečí mi dáváš bydlet. Ž 4, 7-9

PÍSEŇ 487 Čas radosti, veselosti

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,
kdy jindy, než dnes bychom tak rádi odhlédli ode všech zmatků a smutku, jakých máme po celý rok dost a dost. Kdy jindy, než dnes bychom tak rádi odhlédli ode všech bolestí a útrap, jakých máme po celý rok dost a dost. A kdy jindy, než dnes bychom tak rádi přemítali nad smyslem vánočních svátků a kde se v nich rodí právě Tvůj Syn. Proto tě prosíme, nauč nás modliti se, nauč nás věřit a doufat ve Tvou moc a dej nám poznat velikost své lásky, ale i svého ponížení. A prosíme tě, buď s námi v tomto svátečním shromáždění a daruj nám svůj pokoj. Ať radost z toho, že můžeme být spolu převáží nade všemi sváry. Amen.

1. ČTENÍ J 16, 19-23

PÍSEŇ 481 Ó křesťané všichni

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Bože,
díky tvému Synu se k tobě nyní obracíme jako k našemu jedinému Pánu a Spasiteli.
Prosíme tě za všechny, kdo stále musí něco dělat, prosíme za každý čas zastavení a tichého přemítání.
Prosíme tě za všechny, kdo jsou smutní a není jim pomoci, buď jim přítomen, i když si myslí, že tě nepotřebují.
Prosíme tě za všechny, kdo si s někým nerozumí, ať proto, že nechtějí nebo nemohou. Prosíme tě za pravdu a lásku pro všechny lid. A prosíme tě za všechny, kdo se ve svém životě cítí na všechno sami. Dej jim poznat, že není všem dnům konec.
A všechny své tiché prosby vkládáme do modlitby, kterou nás naučil tvůj Syn: Otčenáš... Amen.

POSLÁNÍ Jen to mám proti tobě, že u sebe máš zastánce učení Balaáмова. Jako on učil Baláka svádět syny Izraele, aby se účastnili modlářských hostin a smilstva, tak i ty máš některé, kteří zastávají učení nikolaitů. Proto se obrať! Ne-li, brzo k tobě přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst. Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: Tomu, kdo zvítězí, dám jíst ze skryté many; dám mu bílý kamének, a na tom kaménku je napsáno nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je dostává.“ Zj 2, 14-17

POŽEHNÁNÍ Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. 1Tes 5, 23-24

PÍSEŇ 476 Den přeslavný

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ)

Iz 62, 1-5

Kvůli Sijónu nebudu zticha, kvůli Jeruzalému si nedopřeji odpočinku, dokud jako záře nevzejde jeho spravedlnost, dokud jako pochoďeň nevzplane jeho spása.

Pronárody spatří tvoji spravedlnost a všichni králové tvou slávu.

Nazvou tě novým jménem, jež určila Hospodinova ústa.

Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce a královským turbanem v dlaních svého Boha.

Už nikdy o tobě neřeknou: „Opuštěná“. A nikdy o tvé zemi neřeknou: „Zpustošená“. Budou tě nazývat: „Oblíbená“ a tvou zemi:

„Vdaná“, protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala.

Jako se mladík žení s pannou, tak se tví synové ožení s tebou. A jako se ženich veselí z nevěsty, tak se tvůj Bůh bude veselit z tebe.

Milí bratři a sestry,

kapr, salát, kapr, salát. K tomu pár dárků pod stromečkem a rodinná setkání u jednoho stolu. A metafyzika žádná. Metafyzika je to, co je za přírodou. To, co určuje řád věcí, pro někoho Bůh, pro jiného přírodní zákon. Metafyzika je však také to, že do svého středu pustíme i něco jiného, než tam pouštíme vždycky. Někdo by tomu řekl skok víry, jiný zase zvědavost, že to jde i jinak. Mezi kolegy faráři jsme se jednou bavili o tom, jak jsme prožili vánoční svátky. Překvapilo mě, kolik probíhá právě těch rodinných sešlostí a vzpomněl si na jednu část mého mládí, kdy mě to urputně nebavilo. To, když se pořád dokola rozebíralo farářovo kázání a jaká byla vánoční hra. Svět,

který je už naštěstí dávno zapomenut a dnes je to právě o kapru a salátu, kapru a salátu.

Když v tom někdo zazvoní u dveří. Kdo nám tu narušuje vánoční svátky? Dobrý den, jsem Pán Ježíš, před chvílí jsem se narodil a nemám, kde bych hlavu složil. Tak běžte do města, je tam ubytovna pro lidi bez domova, tam už snad něco najdete. Ale já jsem Kristus Pán a chtěl bych tu být chvíli s vámi. Jo ten! A vy tu vlastně hledáte víru, tak běžte kousek vedle do kostela, tam už určitě nějakou najdete. Ale já ji hledám právě v těch rodinách, někde mezi vámi. A ne v kostele? Aha, tak pojd'te dál a uvidíme, co se dá dělat.

Pán Ježíš tedy vešel. Všichni na něj nevěřičně koukali. Nebojte se, jsem ten, který má přijít i podruhé a být tu chvíli mezi vámi. Ale my vás neznáme, jen malé děťátko v jeslích a pak umrlce na kříži. Nic mezi tím. Jakoby Pán Ježíš nikdy ani nežil. Nebo jsme si ho nikdy takhle nepředstavovali, snad právě jen jako malé děťátko v jeslích a pak trpícího člověka na kříži. Nu dobrá, tak mi dejte aspoň deset minut, to je přibližně jedno kázání a společně si to rozebereme. Nechci vás soudit za vaše viny nebo že ve mě nevěříte, ale nabídnout vám Boží milost, která bude právě pro všechnen lid, který se kdy narodil. A hle, už tu máme první problém, vždyť dnes slavíme právě narození Páně, malé děťátko v jeslích a vy byste tu jinak nebyl.

Takže máte za to, že minulost, přítomnost i budoucnost člověka je jen v dětech, protože nejdůležitější je, co tu člověk po sobě zanechá? Aha, tak to bude na dýl. Já jsem přišel na tento svět, moje maminka se jmenovala Maria a byla to Panna, která byla teprve zasnoubena se svým budoucím mužem Josefem. Takže jste přišel mimo manželství? No jasně. Ty jo. Děti jsou někdy víc než uzavřené manželství. No, dobrý. Mým otcem je tak náš nebeský Otec a Mariin snoubenec Josef mě přijal hlavně proto, že jsem se narodil jeho snoubence a on ji kvůli tomu nemohl jen tak vypudit. Už protože je oba pak vypudili ještě odjinud a musel jsem se tak narodit ve chlévě mezi voly a osly. A do háje. Tak nějak. Takové krušné dětství. A co na to teď říkáte? Popravdě jsem čekal, že to bude horší. Jako že tu nenajdete žádnou víru, kvůli které jste se narodil? Ne, víry je tu dost, ale jako by byla taková vyčerpaná. Jako jste všichni skvělí, ale duchovně, to, kvůli čemu jsem přišel, jste zkrátka vyčerpaní. A proč si to myslíte? Že nechodíme do kostela, což i my sami přiznáváme? Spíš vás to tam nemůže těšit, bohoslužby jsou přece jen o nějakém duchovním usebrání, o tom, že při nich probíhá něco, co se jinde nestane. Takže nějaká pozitivní deviace. Tak nějak. A nemají na to mít ti, kdo tam jsou, právě svou rodinu a své děti, včetně těch, kdo jim tam zvěstují i to Vaše Slovo? Ano i ne. To nejdůležitější totiž je, co se pak děje i

v těch rodinách a když ani tam není žádná pozitivní deviace nebo i slůvko o nějaké víře, těžko se pak mohou sejít i někde jinde. Zezadu ho poslouchal jeden polozapomenutý člen rodiny a jeho slova ho zaujala. Když tady je to těžký. Základem každého společenství je rodina a bez ní to nejde. Už v Bibli se píše, Hospodin Bůh si tě oblíbil a tvá země se vdala. A ty ses oženil a máš tak konečně klid. Aha, a je to tu hodně silné? Zvláště o Vánocích se to připomíná ještě častěji, že jsou to svátky rodiny a nově se narozeného dítěte. A tak se projevuje i víra. Takže víra je hlavně o těch rodinách. Tak nějak. A co když si k ní někdo najde cestu sám i bez cizího přičinění? Tak je to minimálně krajně podezřelé. K víře vždycky musí někdo dovést. A proč? Jinak to není víra. Víra je o tom, že ji také předáváme těm druhým a například mně ji nikdo nepředal. A nenapadlo vás někdy odvrhnout tento svět a přijít se podívat i na něco jiného. Napadlo mě to několikrát, ale vždycky mě něco odradilo. A co třeba? Bylo mi nějak líto toho, který tam káže. Nemyslím si o křesťanech nic špatného, ale tohle je tedy materiál, vedle kterého sedět nemůžu. A proč ne? Vždyť by stačilo jen jednou za rok přijít, posadit se někam dozadu a pak zase odejít. A vůbec nic se nestane. No právě, mě by možná i bavilo být součástí něčeho jiného než normálně, ale ono je to všude stejné. A v jakém smyslu? Já nevím, neumím to popsat, ale je to všude stejné.

A co byste chtěl jinak? Nebo co by ve vašich očích mělo být jinak? Právě, že nic. A ten, co tam stojí vepředu, stejně o životě a víře v Boha nic neví. A jak to víte? Ptal jsem se ho. A nic mi na to neodpověděl. A čím si to vysvětľujete? Asi mi nerozuměl. Já jsem mluvil o koze a on o voze. Ptal jsem se ho, co si myslí o tom a onom a on řekl, že nic, že ho to nezajímá. Jako že se bál bavit se o nesmyslech. Tak nějak. Chvíli mi ho bylo až trochu líto, ale jen chvíli, sám si to povolání vybral. A nevadí vám, když jste takhle přišel mezi nás, o čem se tu my vlastně bavíme? Zvlášt' v této době a tento čas? Ne, spíš mi to neustále připomíná, že nejdůležitější je rodina, nejlépe vlastní, aby se měl člověk kam ukrýt a utéct. Ty jo, a co to s vámi teď dělá? Protože jsem tu vlastně už podruhé, tak vím, jak skončil můj první život. Utrpením na kříži. Přesně! Pro mě je to vlastně utrpení, ale můžu si za to sám. Kdybyste měl svou vlastní rodinu, tak byste i Vy sám mluvil a přemýšlel jinak. Ne, tak už bych tu dávno nebyl. Rodina by mě převedla do jiného prostředí. A kam? Do města nebo ještě někam jinam? Asi úplně ze služby nebo z toho, co dělám teď. A co byste dělal jinak? Nic. Kde se totiž nic nedělá a jen chodí od města k městu, tam se také nic nezkazí. Takže se jen bojíte udělat chybu. Přesně, jak to řekla dětem ve škole ta, co tu pobývá na bývalé katolické faře, vy se jen bojíte udělat chybu, a to je z principu špatně. Žijte z Boží milosti a bude vám líp.